

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 62. Quorumdam Scriptorum Catholicorum decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

Sæc. XVII. perat, Vercellis die septima Octobris
 A. C. 1637. quinquagenarius in pulverem, cine-
 remque abiit, suo exemplo edocens,
 quod in magno etiam gloriæ acervo
 parum solidi pulveris reperiatur. Pari
 fato hoc item anno decebat Carolus
 Gonzaga Mantuae & Nivernii Dux, cui
 Mantuanus & Montferratensis Ducatus
 nonnisi bellicæ fatigationis campum
 aperuit, & invidiæ irritamentum ex-
 stitit.

§. LXII.

Quorumdam Scriptorum Catholicorum
decessus.

Miræus Script. Sæcul. XVII. Praeter hosce Principes irrevocabili
Anton. Bibl. Hisp. Nicév. 21. decreto pariter ad mortem decur-
pag. 387. rebant ex Catholicis Scriptoribus non
Nic. Erytr. Pinac. I. pauci, ex quibus primo celebratur Joannes de Serrano Ancernanus Episcopus
 ex Ordine S. Francisci, qui tractatum
 de Missæ Sacrificio, necnon librum de
 Immaculata Conceptione præter alia
 edidit. II. Nicolaus Fabricius Peire-
 scius Aquensis Senator, qui utilissi-
 mum opus de linquis orientalibus, nec-
 non indices harum linquarum, histo-
 riā Galliæ Narbonensis, & commen-
 taria rerum memorabilium sua ætate
 gestorum, pluresque alias libros publica
 juris fecit. III. Henricus de Villalo-
 bos

hos Minorita evulgavit Theologiam mo- Sæc. XVII.
ralem & Canonicam, necnon manuale A.C. 1637.
Confessariorum. IV. Petrus Bardin
edit librum de honorati Viri officiis, *Vid. supra*
cogitationes morales, necnon epistolas 198. t. 59.
circa obseffas Sanctimoniales Juliodu- §. 103.
nenies. V. Claudius Robertus primus pag. 387.
Author celebris vastique operis, cui
titulus: *Gallia Christiana*, quam post-
modum Sammarthani Fratres auxe-
runt. Scripsit quoque Claudio libel-
lum de morte pulchra, necnon Historiam
Divionensis, & Belhanæ Urbium.
VI. Antonius Perez Arbucellanus Ar-
chi-Præful, qui Pentateuchum fidei,
de Ecclesia, Conciliis, Scriptura Sa-
cra, traditionibus, & Romano Ponti-
fice, necnon authenticam fidem SS.
Pauli, Matthæi, Actorum Apostolorum
&c. conscripsit, præter commentaria in
Regulam S. Benedicti, & quosdam
Sermones. VII. Janus a Costa, qui
commentaria ad capitul: *cum Martinus*
de Constitutionibus, summaria ad no-
vem titulos Decretalium, commentaria
ad Decretales, & notas ad Institu-
tiones posteris reliquit. VIII. Cornelius a
Lapide ex Societate edidit prolixa admo-
dum commentaria in universam S. Scri-
pturam, exceptis libris Job & Psalmor-
um, quos imperfectos reliquit, Le
Blanc vero absolvit. IX. Martinus
Roa

Sæc. XVII. Roa itidem Socius, qui singularium
A. C. 1637. S. Scripturæ volumina duo, commen-
taria in Habacuc & Psalmum II., pre-
ter Historica edidit. X. Joannes Pi-
neda Jesuita, qui commentaria in Job,
Bibl. Script.
S. ♂. Ecclesiasten, & Cantica scripsit. XI.
Philippus Bebius itidem Jesuita nūl nūl
Ascetica vulgavit, quorum seriem P.
Alegambe prosequitur. XII. Franci-
scus Paronus ex eadem Societate intro-
ductionem in S. Doctrinam, commen-
tarium dogmaticum in Evangelia &
Pentateuchon publicæ luci donavit.
XIII. Didacus Marino ex Ordine Car-
meltarum Episcopus Mont-Pelusinus,
ex cuius calamo profluxere commen-
taria in quātuor libros Sententiarum,
necnon Synodi suæ statuta. XIV. Abra-
hamus Bzovius Ord. FF. Prædicato-
rum, qui jubente Paulo V. Historiam
Ecclesiasticam ab anno millesimo cen-
tesimo nonagesimo octavo, quo Cardi-
nalis Baronius desiit, usque ad annum
Christi millesimum quingentesimum
septuagesimum secundum per novem to-
mos prosecutus est. Habuit tamen acrem
Adversarium, Joannem Georgium de
Hörwarth, qui Ludovici IV. electio-
& petenti Bzovio denegatis vindicans,
eudem Authorem injuriarum postula-
bat: Bzovius vero eadem documenta

Graveson.
Hist. Eccl.
p. 3. tom. 8.
Col. V.

postmodum secundæ Tomi XIV. editio-
ni integra fide inseruit. Carpitur etiam, A.C. 1637.
Sæc. XVII.
quod nimio instituti sui studio abreptus
in suorum gesta tam copiose excurre-
nit, ut potius Ordinis, quam Ecclesiæ
Historiam concinnasse videatur: ab
alii reprehenditur, quod festinatione,
ac opportuerit, calamo usus, Anna-
les suos decurrerit potius, quam ab-
solverit. Præterea Bzovius Sylvestrum
II. Papam a calumniis vindicans, vi-
tum S. Adalberti Pragensis Episcopi ei-
dem Pontifici attribuit, & Jacobum
minorem, seu Episcopum Jerosolymita-
num cum Jacobo Majore confudit, sæ-
piusque Alani Rupensis fabulas secu-
tus fuit, in quo ab Antverpiensibus
Hagiographis aliisque exagitatur. Edi-
xit quoque librum de sanctis Medicis,
quibus perperam Joannem Mansur Da-
malenum Græcorum Theologum &
sanctum Ecclesiæ Patrem loco joannis
Melva Damasceni recentioris longe Me-
dicis adscripsisse, a Petro de Valleclau-
fa redarguitur. Exstat quoque Roma-
nis, Coloniensibus & Parifinis literis
excusus Bzovii liber de præstantia, re-
busque gestis summorum Pontificum a
D. Petro usque ad Paulum V., cuius
vitam Bzovius singulari adhuc libro
descripsit: denique præter Historiam
Ordinis sui, ac compendium Baronie-
Hist. Eccles. Tom. LX. O næ

Sæc. XVII. nœ Historiæ plura exegetica & Asce
A. C. 1637. tica posteritati reliquit. Ceterum Bro-
vius, postquam a latrone quodam, qui
prius ejus famulum interfecit, omni-
bus bonis spoliatus erat, hac cæde ter-
ritus ex Vaticano in suum ad Miner-
vam Monasterium reversus, ibidem
die postrema Januarii septuagenarius
decessit, seque de Literaria Republica
optime meritum reddidit; quamvis e-
nim in suis Annualibus in quosdam næ-
vos offenderit, tot tamen vetera mo-
numenta & diplomata ex tabulariis
Romanis, & Bibliotheca Vaticana eis
inseruit, ut inde Historia Ecclesiastica
plurimum illustrata fuerit.

§. LXIII.

*Quidam Scriptores Acatholici hoc an-
no defuncti.*

Freher *Theatr. E-
rud. p. 1.
Sect III.
Boffuet Hist.
var. tom. 2.
p. 455.* Ex Sectariis Scriptoribus hoc anno
denatis quosdam subjungimus: in-
ter hos primo loco occurrit Joannes
Messenius, qui Ecclesiasticam Danie-
Historiam, chronicon Episcoporum Sue-
ciæ, & Historiam Regum Danicorum
usque ad annum sœculi elapsi nonage-
simum sextum publici juris fecit, ac
demum ex carcere suo, in quo ob clan-
destina cum Polonis commercia inte-
gros viginti annos hæserat, suam
Scot.